

ΣΤΟΝ ΦΙΛΟ ΜΑΣ ΤΟΝ ΘΟΔΩΡΗ

22-08-1971

Αντίο,

γεια σου για πάντα, φίλε μας.

Πήρες και συ, σαν τόσους άλλους, τον ατέλειωτο δρόμο του χαμού, υπηρετώντας την πατρίδα σε καιρό ειρήνης.

Πικραμένους κι ανήμπορους μας άφησες πίσω, δίχως καν να μας πεις, το τελευταίο, έχετε γεια.

Τρομαγμένοι μείναμε να κοιτάζουμε τον δρόμο, που έπρεπε να 'ναι φραγμένος στους νέους.

Κανείς μας δεν πίστεψε, πως έφυγες για πάντα.

Μεσ' την καρδιά, βαθιά του καθενός, η ελπίδα ζει, πως θα γυρίσεις θοδωρή.

Η δύναμη των 21 σου χρόνων, τα δυνατά σου χέρια, η ζεστή σου η καρδιά, δεν μας αφήνουν να πιστέψουμε, πως και συ νικήθηκες.

Για μας ποτέ δεν έχεις φύγει.

Πως είναι πορετό να φύγεις για πάντα, τόσο νέος;

Κι ας ήμασταν εμείς οι ίδιοι, οι φίλοι σου, μπροστά, που σ' οδηγήσαμε στη στροφή του αγύριστου δρόμου.

Δεν πιστεύαμε, πως για σένα πηγαίναμε μπροστά, μα για κάτι τ' άοριστο,

για κάτι που η μοίρα κι η στιγμή καθόριζε,

εμείς οι φίλοι σου να βρισκόμαστε, εκεί μπροστά και δίπλα στ' άψυχο σώμα.

Ούτε για μιας στιγμής το πέρασμα, δεν πίστεψε κανείς μας, πως εσένα οδηγούσαμε εκεί.

Κι όταν στη στροφή φτάσαμε τ' αγύριστου δρόμου, κι εμείς σταματήσαμε, και συ, προχώρησες μόνος.

Κατάμονος μπροστά και χάθηκες στο βάθος του ορίζοντα, δεν κλάψαμε, γιατί δεν μπόρεσε ο νους μας

να πιστέψει, πως δεν θα γυρίσεις ξανά.

Ήταν για μας, σαν να 'φευγες ένα ταξίδι.

Όπως τόσες και τόσες φορές ταξίδεψες μακριά,

και γύρισες πάλι, κοντά σ' εμάς, τους φίλους σου,
που σ' αποχαιρετούσαμε και καρτερούσαμε
κάθε φορά τον γυρισμό σου.
Κι όταν με το καλό γύριζες, εύρισκες πάντα τη θέση σου,
στην καρδιά του καθενός, κενή, να σε περιμένει.
Έτσι και τώρα, θοδωρή, η θέση σου, για πάντα,
κενή θα μένει στις καρδιές μας,
και θα σε περιμένει, να γυρίσεις κι απ' αυτό το τελευταίο
ταξίδι, που σ' αποχαιρετίσαμε, όπως κάθε φορά,
εμείς, οι πάντα φίλοι σου.